

Sygn. akt II CZ 149/97

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 19 grudnia 1997 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - F.Barczewska

Sędziowie: SN - Z.Kwaśniewski (spraw.)

SA - I.Gromska-Szuster

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 1997 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku S. B.

z udziałem I. B., K. M. N. i Z. W.

o stwierdzenie nabycia spadku,

na skutek zażalenia Z. W.

na postanowienie Sądu Wojewódzkiego w K.

z dnia 21 sierpnia 1997 r., sygn. akt II Cz [...]

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

U Z A S A D N I E N I E

Postanowieniem z dnia 21 sierpnia 1997 r. (sygn. akt II Cz [...]) Sąd Wojewódzki w K. odrzucił kasację uczestnika postępowania Z. W..

W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd II instancji stwierdził, że uczestnik został pouczony, iż od postanowienia Sądu Wojewódzkiego z dnia 14 lipca 1997 r. służy kasacja, która winna być wniesiona przez pełnomocnika będącego adwokatem. Ponieważ uczestnik sporządził kasację osobiście, przeto Sąd Wojewódzki uznał ją za dotkniętą brakiem, który musiał skutkować jej odrzuceniem na podstawie art. 393⁵ kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc.

Powyższe postanowienie uczestnik postępowania zaskarżył zażaleniem, twierdząc, że nie ma żadnych przesłanek do odrzucenia rzekomej kasacji. Żalący się wywodzi, że bezzasadne jest powoływanie się na art. 393⁵, gdyż artykuł ten przewiduje termin miesięczny, a z pouczenia zawartego na pieczętce wynikał jednogodniowy termin zaskarżenia.

Wnioskując o uchylenie zaskarżonego postanowienia, skarżący twierdzi, że jest ono bezzasadne i „...bezprawnie uchyla postanowienie wyższej instancji”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 393² § 1 kpc wprowadził tzw. „przymus adwokacki”, polegający na obowiązku wniesienia kasacji przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym. Wyjątki od powyższej zasady zostały określone przez ustawodawcę w art. 393² § 2 kpc.

Bezspornym jest, że kasacja (nazwana zażaleniem) została wniesiona w dniu 1 sierpnia 1997 r. do Sądu Wojewódzkiego w K. osobiście przez uczestnika postępowania (k. 186 akt). Z zażalenia nie wynika, by uczestnik postępowania spełniał wymogi wynikające z art. 393² § 2 kpc, tj. by należał do kręgu

podmiotów uprawnionych z mocy tego przepisu do samodzielnego wniesienia kasacji, bez konieczności dochowania wymogu „przymusu adwokackiego”.

W tej sytuacji odrzucenie kasacji przez Sąd II instancji było uzasadnione w świetle art. 393⁵ kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc, jako niedopuszczalnej z wyżej wskazanych przyczyn.

Skutku powyższego nie może unicestwiać podnoszony w zażaleniu zarzut, że w pouczeniu o sposobie zaskarżenia orzeczenia, doręczonym uczestnikowi, wadliwie określony został termin do wniesienia środka zaskarżenia. Takie uchybienie w treści pouczenia mogłoby ewentualnie uzasadniać wystąpienie z wnioskiem o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej, natomiast nie może ono sanować braku w postaci wniesienia kasacji przed podmiot do tego nie uprawniony.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji, działając na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 393¹⁸⁻¹⁹ kpc i art. 397 § 2 kpc.

aw

er